

Bilag I

Fiskeriministeriet.

København, den 21. november 1949.

I den beretning fra 2. hovedrevisorat, som er optaget side 35—36 i statsrevisorernes betænkning over statsregnskabet for finansåret 1947—48, har det nævnte hovedrevisorat med henvisning til sammes i tidligere beretninger rejste kritik over den gældende ordning for regnskaber, indtægtsforhold m. v. for fiskeauktionsmestrene i statshavnene, jfr. statsrevisorernes betænkninger over statsregnskaberne for 1941—42 pag. 39—41, 1942—43 pag. 40—42, 1943—44 pag. 42—43 og 1945—46 pag. 34—35, udtalt, at det, uanset at hovedrevisoratet første gang i begyndelsen af 1943 henledte opmærksomheden på forholdet, endnu ikke er lykkedes at gennemføre en effektiv regulering af auktionsmestrenes indtægter til gunst for statshavnene, idet der hidtil kun er sket en vis nedsættelse af indtægterne gennem en ændring af det salær, som fiskerne skal betale auktionsmestrene i forhold til salgssummerne.

Samtidig har hovedrevisoratet efter i betænkningen at have refereret en mellem ministeriet for offentlige arbejder, fiskeriministeriet og hovedrevisoratet i foråret 1949 ført brevveksling påny henledt rigsdagens opmærksomhed på forholdet og i denne forbindelse fremhævet den stilling, statsrevisorerne tidligere har indtaget til sagen, „herunder statsrevisorernes i betænkningen for 1943—44 udtalte beklagelse over, at fiskeridirektoratet ikke bistår hovedrevisoratet i at få ordnede forhold på det heromhandlede område“.

I denne anledning tillader jeg mig til det ærede udvalgs orientering at meddele følgende:

I henhold til loven om afholdelse af gebyrfri auktioner over fersk fisk meddeler fiskeriministeriet efter indstilling fra vedkommende kommune og den lokale fiskeriforening de pågældende fiskeauktionsmestre bevilling til at afholde sådanne auktioner, idet ministeriet samtidig fastsætter ordensreglement og takstreglement for auktionerne. I takstreglementet bestemmes, hvilket salær sælgerne skal betale auktionsmesteren, og dette salær fastsættes som en procentdel af det ved hammerlaget opnåede beløb. Procenten fastsættes i reglen for de små auktioner til 3—3½ pct. og for de større auktioner gradueret nedad under hensyn til auktionens størrelse.

Denne fremgangsmåde er i nøje overensstemmelse med auktionsloven og svarer ganske til den praksis, som fulgtes af det daværende fiskeridirektorat, hvorunder bevillingsudstedelsen indtil fiskeriministeriets oprettelse henhørte.

I årene forud for krigen lå forholdene stabilt, og omsætningen var nogenlunde den samme for de enkelte auktioner fra år til år, og efter de salærtakster, der var fastsat, var det ret jævne indtægter, auktionsmestrene fik. Det kan således nævnes, at i 1938 lå Thyborøn og Skagen højest med ca. 20 000 kr., hvorefter fulgte Kerteminde med 19 000 kr., Hirtshals med 15 000 kr., Frederikshavn med 11 000 kr. og de to Esbjerg-auktioner med henholdsvis 14 000 kr. og 10 000 kr.

Auktionsmestrenes regnskaber indsendtes hvert år til fiskeridirektoratet, og regulering af salærerne fandt i og for sig kun sted, hvis disse årsregnskaber gav anledning til særlige bemærkninger.

Allerede i de første krigsår steg omsætning og priser stærkt, og visse af auktionerne nåede i 1941 og 1942 op på meget store indtægter, dette gjaldt navnlig de to Esbjerg-auktioner, hvor auktionsmestrenes indtægter i disse år steg op til 280 000 kr. årlig. De øvrige auktioners indtægter steg dog ikke nær så stærkt, højest nåede Thyborøn med ca. 90 000 kr. i 1943, Ringkøbing med 50 000 kr. i 1942 og Kerteminde med